

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Wydział V Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maria Sokołowska
Sędziowie:	SA Włodzimierz Gawrylczyk (spr.) SA Jacek Grela
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Justyna Stankiewicz

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko K. R.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej – powódki wzajemnej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

od wyroku Sądu Okręgowego w T.

z dnia 1 lipca 2015 r. sygn. akt VI GC 218/14

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanej – powódki wzajemnej na rzecz powoda – pozwanego wzajemnego kwotę 4500 (cztery tysiące pięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;

III. nakazuje pobrać od pozwanej – powódki wzajemnej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w T. kwotę (...) (dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt pięć) złotych tytułem brakującej części opłaty od apelacji.

Na oryginale właściwe podpisy

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w T. wyrokiem z 1 lipca 2015 r. zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda K. R. kwotę 117.402,32 zł z ustawowymi odsetkami od 14 października 2014 r., oddalił powództwo w pozostałej części i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.290,37 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz oddalił powództwo wzajemne o zapłatę i zasądził od powoda wzajemnego na rzecz pozwanego wzajemnego kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zasadnicze motywy wyroku są następujące:

Powód K. R. domagał się zasądzenia powyższej kwoty z ustawowymi odsetkami od 30 września 2014 r. tytułem zapłaty za (...). Sąd uwzględnił powództwo w postępowaniu upominawczym. Pozwany wniósł sprzeciw, domagał się oddalenia powództwa, twierdził że powód nie był uprawniony do żądania zapłaty dodatkowego wynagrodzenia w kwocie 6.865 zł netto, a z podatkiem kwoty 7.415,21 zł. Wystąpił też z powództwem wzajemnym o zapłatę kwoty 47.888 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tytułem odszkodowania wobec niedostarczenia 73 sztuk bydła, skutkiem czego utracił zysk po 656 zł na jednej sztuce. Pozwany wzajemny wnosił o oddalenie powództwa, zarzucając brak przesłanek odpowiedzialności.

Sąd Okręgowy ustalił, że strony uzgodniły, iż powód dostarczy pozwanemu jedną partię żywca, nie ma dostatecznych wiarygodnych dowodów, aby doszło do uzgodnienia, że dostarczy pozwanemu trzy dalsze partie żywca, powód uzależniał dalsze dostawy od oceny opłacalności pierwszej dostawy. Pozwany miał zapłacić za dostawę w ciągu 14 dni, jednak nie zapłacił. Roszczenie powoda jest zasadne w świetle art. 535 k.c. Bezpodstawne są zarzuty pozwanego, że powód wskazał w fakturze cenę wyższą od uzgodnionej, dowody zaoferowane w tej kwestii przez pozwanego są niewiarygodne. Pozwany nie kwestionował, że powód dostarczył mu partię bydła w ilości 28 sztuk, twierdził tylko że cena została zawyżona, bo ta cena jednostkowa miała być stosowana po dostarczeniu czterech partii bydła. Sąd zasądził odsetki od dnia następnego po dniu zapłaty wskazanym przez powoda w wezwaniu do zapłaty. Sąd oddalił powództwo o odsetki za okres do 13 października 2014 r.

W zakresie powództwa wzajemnego pozwany wzajemny nie wykazał, że pozwany wzajemny był zobowiązany do dalszych dostaw bydła, nie wykazał też szkody. Dlatego Sąd oddalił powództwo wzajemne i obciążył powoda wzajemnego kosztami zastępstwa procesowego.

Pozwany - powód wzajemny złożył apelację. Zaskarżył wyrok w całości. Zarzucił:

1/ naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez niewłaściwą ocenę materiału dowodowego, tj. przez uznanie zeznań powoda oraz świadków Ł. K., M. R. i P. G. za całkowicie wiarygodne, choć ich zeznania są niespójne i nie są poparte innym materiałem dowodowym, a nadto pozostają w sprzeczności z innym materiałem dowodowym;

2/ naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez odmowę wiarygodności zeznaniom świadków G. K., I. K. i A. W. oraz zeznaniom R. P. (składającego je za pozwanego);

3/ błąd w ustaleniach faktycznych polegający na ustaleniu, że strony zawarły umowę tylko o jedną dostawę bydła przez powoda, za którą pozwany miał zapłacić kwotę dochodzoną pozwem, choć przedmiotem umowy były cztery dostawy, za które pozwany miał zapłacić po otrzymaniu wszystkich dostaw oraz błąd polegający na ustaleniu, że pozwany powinien zapłacić cenę podwyższoną w stosunku do ceny podstawowej, choć strony umówiły się, że uprawnienie takie powód będzie miał po dostarczeniu czterech partii żywca, jak też błąd polegający na błędnym uznaniu, że pozwany nie poniósł szkody.

Wskazując na te zarzuty skarżący wnosil:

a/ w zakresie powództwa głównego - o zmianę wyroku, oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania;

b/ w zakresie powództwa wzajemnego - o zmianę wyroku przez uwzględnienie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

W odniesieniu do niewłaściwej oceny zeznań świadka P. G. pozwany wskazał, że świadek ten zeznał, że wyszedł w połowie spotkania powoda z R. P., a potem zeznał że był na spotkaniu do końca. W odniesieniu do zarzutu błędnej oceny zeznań R. P. oraz świadków skarżący zauważył, że Sąd Okręgowy nie podał w uzasadnieniu wyroku motywów oceny ich zeznań. Jego zdaniem skutkiem tych błędów w ocenie zeznań są błędne ustalenia faktyczne.

Powód - pozwany wzajemny wnosił o oddalenie apelacji i o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezpodstawna. Podniesione w niej zarzuty są nietrafne. Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił zebrane dowody i niewadliwie ustalił na ich podstawie stan faktyczny sprawy oraz niewadliwie zastosował przepisy prawne stanowiące podstawę zaskarżonego wyroku.

Wbrew zarzutowi skarżącego, Sąd Okręgowy podał, choć lakonicznie, motywy uznania zeznań jednych świadków za wiarygodne, a innych świadków za niewiarygodne. Skarżący nie wskazał w apelacji z jakim materiałem dowodowym są sprzeczne zeznania powoda oraz świadków Ł. K., M. R. i P. G., nie wskazał na konkretne sprzeczności, ogólnie powołał się na zeznania świadków wskazanych przez niego i na zeznania R. P..

Bezpodstawny jest zarzut błędnej oceny dowodów. Słusznie Sąd Okręgowy dał wiarę powodowi i świadkom wskazanym przez powoda, a nie dał wiary świadkom wskazanym przez pozwanego oraz R. P.. Sąd Apelacyjny podkreśla, że wskazani przez pozwanego

świadkowie I. K. i A. W. nie brali udziału w negocjacjach. I. K. podał, że wiedzę o treści uzgodnień ma od R. P. (choć nie podał, że zna(...)), a świadek A. W. podał, że wiedzę ma od „pana Ł.” i od G. K.. Tymczasem Ł. K. zeznał inaczej niż ten świadek, bo jasno i jednoznacznie zeznał, że strony uzgodniły tylko jedną dostawę bydła. Wobec tego zeznania świadków I. K. i A. W. nie są miarodajne dla ustalenia stanu faktycznego, o którego istnieniu twierdził skarżący. Wiarygodne są zeznania powoda i wskazanych przez niego świadków. Przy niestabilnym rynku zbytu zwierząt i niestabilnych cenach zbytu wiarygodne jest, że powód nie chciał wiązać się z pozwanym umową o sprzedaż czterech partii bydła, a zwłaszcza na warunkach podawanych przez pozwanego, polegających na tym, że zapłata miałaby nastąpić z dużym opóźnieniem. Zeznanie świadka P. G. nie pozostaje w sprzeczności z zeznaniami innych świadków oraz zeznaniami stron uznanymi przez Sąd za wiarygodne.

Zebrane dowody nie dają podstaw, że doszło do stanowczych uzgodnień, że powód dostarczy pozwanemu cztery partie bydła. Powód nie ma zawartej umowy z żadną ubojnią, wiarygodne jest więc jego zeznanie, że i z pozwanym nie chciał zawrzeć umowy na dostawę czterech partii bydła, tym bardziej że mógł dysponować bydłem kupionym od dostawców, a ceny bydła były zmienne.

Sąd Apelacyjny podkreśla też, że pozwany nie kwestionował twierdzenia powoda, że powód dostarczył mu bydło w ilości podanej w fakturze. W sprzeczności od nakazu zapłaty zakwestionował tylko cenę, choć twierdził że tę cenę uzgodnił z powodem, ale miała być ona stosowana po dostarczeniu wszystkich partii bydła. Skoro nie kwestionował dostawy, to jego sprzeciw w odniesieniu do kwoty przekraczającej 7.415,21 zł brutto jest oczywiście bezpodstawny. Słusznie Sąd Okręgowy uznał, że jest on bezpodstawny także w stosunku do tej kwoty, co przekonująco uzasadnił.

W odniesieniu do apelacji od wyroku w części dotyczącej powództwa wzajemnego Sąd Apelacyjny w pełni zgadza się z motywami zaskarżonego wyroku, wskazuje też na własną powyższą argumentację. Powód wzajemny nie udowodnił podstawy faktycznej tego powództwa, tj. ani faktu zawarcia umowy o dostawę trzech innych partii bydła, ani szkody. Przedstawione przez niego dowody w tym zakresie są niewiarygodne. Tak więc słusznie Sąd Okręgowy oddalił powództwo wzajemne zgodnie z art. 471 k.c.

Mając powyższe argumenty na uwadze, Sąd Apelacyjny oddalił apelację skarżącego na podstawie art. 385 k.p.c. i zasądził od niego na rzecz jego przeciwnika procesowego koszty zastępstwa procesowego obejmujące postępowanie z powództwa głównego i z powództwa wzajemnego (2.700 zł + 1.800 zł = 4.500 zł) na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

Ponieważ pozwany - powód wzajemny zaskarżył wyrok w całości, a wniósł opłatę w kwocie 5.871 zł od apelacji tylko od wyroku w zakresie powództwa głównego, Sąd Apelacyjny nakazał pobrać od niego opłatę od apelacji odnoszącej się do wyroku rozstrzygającego o powództwie wzajemnym. Jest to kwota 2.395 zł.